

1865-1866
Unghvár, márczius 5.
1864.

FELVIDÉK.

Második évi folyam
10. szám.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

S

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szeredayei borászati társulat,
és az unghmegyei takarékpéntár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési ára: Egy évre 6 for.
Fél „ 3 „
Hirdetések jutányosan közöltetnek.

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő és kiadó hivatal, hová a kéziratok és
előfizetési pénzek küldendők, szobránczi utca
913
363 szám.

Előfizetési felhívás.

Lapunkra, jövő márczius hótól kezdve új előfizetést nyitunk.

Előfizethetni:

Márcziustól — december végeig
10 óra 5 frt.

Márcziustól — junius végeig 4
óra 2 frt.

Ez évi folyamból teljes számú példányokkal még folyvást szolgálhatunk.

Az unghvári casinó-egylet érdekében.

Midőn a „Felvidék“ 7. számában az egy részvényes tag cikkét olvastam, tudva azt, mily közönnnyel viseltetik a közönség egy nagy része egyletünk iránt, álmodni sem mertem volna, hogy az ily hosszúságú esatározást idézzem elő. — Csalódtam, s most az egyszer szeretem bevallani csalódásomat, mert meggyőződtem arról hogy egyletünk bukása nem áll oly közel mint sokan gondolák. Vagy nem ezt igazolja-e azon érdekelttség, melyet az említett cikk egyesekben ébresztett. — Nemesak az egylet tagjai protestáltak minden vészhozó s az egylet létét fenyegető czélszerűtlen újítások ellen, de még a nők is: kik inkább szeretik férjeiket a casinóban kártyázni és tekézni tudni — mint másutt.

Nem helyeseljük tehát az egy részvényes tag azon elvét hogy buktassa meg a casinó önmagát, ha nem tud új életre ébredni; sőt azt mondjuk: tartuk fel egyletünket minden áron, ha mindjárt áldozatunkba kerülne is. — Nincs könnyebb, mint egy roskadozó épületet leromboltatni, de viszont nincs nehezebb, mint palotát építeni fillérekből — vagy éppen semmiből.

Egyletünk most egy roskadozó épület, de mégsem olyan, hogy kevés javítással lakhatóvá ne tehetnők; ha ellenben földérgatás helyét bombázni fogjuk, akkor annyiban célt értünk ugyan hogy újat fog kellenni építenünk, de mikor kerül majd aztán a sor a házszentelésre, ezt már szeretnők az egy részvényes tag által megjövendőltetni.

Hogy egyletünknek több erélyt kell kifejtenie, mind eddig, azt minden egyleti tag elismerendi; azonban azt sem vonhatja senki kétségbe, hogy a kívánt erélyesség kifejtését leginkább azoktól a tisztelt tagoktól várjuk és követeljük, kik a részvénydíjakat még mindig magoknál szeretik kamatoztatni.

Tudtommal 1000 osztrák forintnál nagyobb tőkéje van egyeseknél kamatozóban az egyletnek, ne immel-ámozzunk tehát, hanem mondjuk fel a tőkét, s tisztelt ügyvédünket — kinek kényes állását nincs okunk irigyelni, — mindaddig ne engedjük capitulálni, míg az egylet ebbeli határozatát érvényre nem segítendi; többiben egyetértünk az egy részvényes tag azon nézetével, illetőleg ajánlatával, hogy az egylet tagjainak csak oly részvényesek tekintessenek, kik nemesak a kártya és teke asztalánál részvényesek, de a költségviselésnél is, vagy érthetőbben: a ki egyleti tag akar lenni,

fizesse le a részvénydíjat félevenként előlegesen mint ezt az alapszabályok is — melyektől eltérni különben sem lehet — megkívánják.

Ha ezt nem tesszük urak, maholnap oda jutunk, hogy az egylet tisztviselőket, kik mindnyájan nem becsületért ugyan de becsületből szolgálnak — kötéllal sem foghat.

Köztisztelőben álló elnökünk, ki körülbelül öt éve viseli nemesak díszes de terhes hivatalát is, korántsem szerénységéből, vagy szokásból nem akarta elvállalni legutóbbi tisztújításunk alkalmával az egylet további vezetését, s hogy a közóhajtásnak engedett, azt inkább úgyszereténnek köszönhetjük, mint fényes állása kecsgetetésének? Igaz, hogy a többi visszalépett tisztviselők helyett akadtak még ez alkalommal újjak, de vajon mire megy az egylet ezekkel? — semmire; megvan bennük a buzgóság nagy mérvben, de mit ér az? Ők szinte újítást sürgetnek és méltán, de hogy újítsunk, mit újítsunk, ha csak új adósságot nem csinálunk?

Pénz nélkül uraim ezen szoritmányos világban csak s óhajtani lehet.

De hogy ne csupán ismétlésekből álljon szerény javaslatom, s hogy módot ajánljak az újításhoz, mondanom kell valami újat is.

Erre azonban majd azt mondják, hogy késő eső után köpenyeg, de a kik így gondolkoznak, azok ezuttal esalatközni fognak, mert nemesak farsangban lehet tánczolni, de bármikor, ha muzsikálnak.

Tartsunk egy bált!

Soha a bálók oly látogatottak nem voltak mint ez idén.

Május első napjaiban nincs még oly hőség, hogy a három táncz elne járhatná, de a melegség különben sem riaszthatja vissza tánczkedvelő hölgyeinket a mulatságtól.

Ezen bált sorsjátékkal lehetne összekötni, s biztosítani merem egyletünket a szép nem nevében, hogy ajándék kézi munkákban szűkölködni nem fogunk.

Még egy más jó eredményt is tudnék jósolni ezen tánczmulatságnak, melyet azonban hadd mutasson meg a következők.

De hogy még vonzóbbá tegyük bálunkat, ne vegyük el egész tánczestélyünket a földesúrnak, hanem osztózzunk meg az alföldiekkel felibe, így a szó szoros értelmében az inségekért fogunk tánczolni; s azért is kezeskedem, hogy a legkisebb számmal 300—400 forint tiszta jövedelem fogja képezni asztalunkat, ez pedig ugyanannyiszor több a semminél. —

Elmondván szerény ajánlatunkat, felkérjük egyletünk t. elnökét; hogy tervünk sikerítését egy köz—vagy választmányigülés mielőbbi összhívása által igyekezzék elősegíteni.

— o —

Hegyaljai levelek.

S. a. Ujhely febr. 24. 1864.

III.

Édes Ferim! Nem adoma, hanem az élet-színvonalán tajtékzó furesaságok között megtörtént dolog az is, midőn a szőlős gazda, csupán azon szőlőtökeket parancsolta munkásai-

nak megkapálni, melyek termést hoztak; t rsaséletben e módszer csak is a közöszél szembetűnő hátrányára lenne alkalmazható, mert vannak viszonylatok, melyekben éppen a talán kiesnyelt tárgy eszélyes hasznosítása hozza meg a sikert.

S ezek előbocsajtása után hiszem, hogy megértesz, midőn mindenek előtt a társasélet öntudatának ismejelét a gondolat s az eszme szabadságát érintem meg.

Nemde élénk képzeleted menten azon kihívást intézi hozzám: hisz a gondolat és eszme különbözősége pártokat teremt, melyek éppen a társasélet fejlődését zsibbasztják meg?

E tekintetben a gyakorlat és tapasztalat neked szolgáltat igazságot; — de szomorú dolog az, midőn a társasélet léte és nemléte az eszmék-zsurlódásának van alárendelve, mivel akkor nem a szellem, hanem embernek—ember elleni küzdelme áll elő; mely pedig a társasélet hatékonyságára egyedül károsan hathat.

Mert vajjon rendén lenne-e ha a társaséletben az eszme a mozdulatlan elv kötetve — a fejlesztés, és előmenetel ösvényén nem haladna?, s vajjon óhajtható volna-e oly idylli állapot, melyben az ember galambszerelemmel méla turbékolás között élne társával?

Sőt inkább, valamint a természet saját szabadságát rendszeres és szabályos fejlődésben fejezi ki; úgy az eszme csak a természeti szabadság vezérszövétnekénél — csiklandós erőszakoltság nélkül — törhet tévedni nem engedő ösvényt, s az ember lelke szellemi erejének tökélye, s nem keble lázas szenvedélyének fokozása által teljesítheti missióját, s a teremtéssel belé oltott isteni, és természeti-szabadság rendeltetését.

Avagy a felemlített szőlősgazda által paragon hagyott szőlőtő, nem hoz-e a természet kikeletét hirdető oly zöld levelet, mint a földmunkált, de hő öbolyverésének kiteve levő termésvényige? s vajjon a társaséletben kinek elméjét nem élesítené, a bár iszlésé bensőleg nem bíró eszmezsurlódás is? s vajjon a társasélet mutathat-e fel oly boldog halandót, kinek eszmei gyarapodás színterületében élet-tapasztalást meríteni szüksége nincs? mindezekre a feleletet észleljük magában a természetben, mely dúló fergeteg által tisztítja meg a levegőt. — Ellenlábás világban ellenhatások szülik az állandó sikert. — Hanem azért mint a természet szilárd és egész elemei által, kell, hogy a társasélet, úgy hidasztassék át az eszme józan küzdelme, s az értelem higgadságának delejes sodronyaival, s tartson kézfogót az ember embertársával az önmagába szállás és lelki megvezeklés szentegyházában, hogy a társaséletet annyiszor szagató tátongó mélységen eszme-eszmét, — ember-embert egymást gyámolítva átsegíthessen.

Szemtanai vagyunk annak, hogy midőn a természet önnönkebelében forradalomra kél, önmaga be is végzi azt, a nélkül, hogy ősi alkotmányán csorbát ütne az elemek pajzánsága, — következőleg a társasélet körében a gondolat s az eszmék viadalában is — hogy a társasélet érzekapcsai legyenek, s hogy termőföldbe hullottak legyen, — természet szerűen meg kell lenni, nemesak a lelkierő kifejtlettségét jelző önlgyőzés jellemvonásának, hanem a megértés, megértetés és közhasznosság vívmányának

is, hogy az eszme a gondolat-szabadsága ép a közhasznúság korlátai közt fejlődve — rendeltetésének eredeti sorompóit el ne hagyja; — s ha bár a legszilajabb vérmérsékletű embernek is tudnia kötelesség azt, hogy Isten a maga képére teremté az embert, s hogy a teremtés célját érje, társaságot szerzett az ember számára, mely társas-élet kapcsai nem az elszigeteltség mostoha magánya, hanem a felebaráti szeretet ösztönyszerű ereje által képződtek s fognak a világ végezetéig is felmaradni; és az ember a legmarczonább kedély-állapotában is ember volt, és ember marad, de a rengeteg vad-jaitól kell, hogy különbözzék szelleme és önzettségének nemes ambíciója által.

Ne hidd, hogy számításon kívül hagytam, mikép a gondolat- és eszmeszabadság rovására — egyeseket az önámítás mámoros szédélgeiseibe s az egésztesti tévelygés esélyeibe sodró erőtettség és nyegleség is léphet előtérbe; de ez vajmi kevés ártalmára van a gondolat és eszme józan szabadságán alapító társaséletnek, s hasonló az ahhoz, midőn a természet az érlelési időszakban erő kifejtésre üveg alatt kényszerítették, elvétetvén — a természet önállósága elleni eme nyegleség által — a gyümölcstől a harmat és zamat.

Összetartó erő létezik a természetben, s lehetetlen tagadni, hogy a társaséletben ugya szellem működésénél az eszmék józan szabadságának, mint az ember társadalmi rendeltetésének főtenyezője az összetartás, mely egyrészt természetesen korlát az eszmék túlhajtatói ellen, másrészt az emberi egyénies törekvések tömbesülésének legerősebb forrasztéka.

S csak is ezen factor teremtheti és szilárdíthatja meg a természetben a harmóniát — az eszmék józan szabadságában — a logikai egymásutánt; — az emberekben s az emberek között lenni kellő társaséletben a vegetationnak annyiszor alárendelt egyetértést.

Avagy a természet rendjében lehangolja-e a kedélyt a zuzmarás tél, tudva azt, hogy az a tavasznak előpostája, s megedzi és meggyökerositi azon plántákat és rügyeket, melyeket a tavasz kifejtve ad át a nyárnak, hogy az érlelő ősz az időrendszer egy forgásában ismét bevégezhesse a tenyészetet cyclusát? az itt nyilatkozó őszhangzás és kölesönös gyámolítás fejlesztheti a társaséletben az eszmék józan szabadságát is diadalra s vezetheti az embereket a társadalmi téren az egyenlőség és testvériség karjaiba.

S ha a természet szabadságának szabálytalanságában is rendszeres mozzanatai önkénytelenül is kegyeleltre ragadnak: szükség hogy a társaséletben az eszmék a gondolat józan szabadsága alapján a kölesönös surlódás által tisztuljanak; — s az emberek a társaséletbeni bizalomban óhajtsák feltalálni jólétüket;

Mert, mint a föld megfordul tengelye körül, s a természet változhatlan örök törvényei szerint halad: ugya a társaséletben az ember is — bármennyire felzaklatták is nyugalmát szenvedély, hiúság, nagyravágyás, avagy elkülönbőség — a teremtéssel bele oltott isteni és természeti szabadság rendeltetésének alap pontjához — mely maga a társasélet — mindig visszatér, — a hol is az eszme — s gondolat józan szabadságában megnyugtató felvidulást talál; mivel:

E földön sem lehet az másként, hola a Telephuslándzsája által ejtett sebek, ugyan azon lándzsa érintésétől gyógyulnak meg.

Isten veled, őszinte barátod

OLÁH DANI.

A világ bolondságai.

II.

A gyilkosság általában.

Második bolondság a gyilkosság. Ez által az ember nem önmagát, hanem másokat foszt meg az élettől. Közös tulajdona vadállatnak, vad embernek, műveletlen és művelt népeknek. Ez az, mi az embert minden hánytorgatott fonsőbb lényisége mellett is az ugynevezett okatlan állatok sorába helyezi. És ha a számár vagy ökö, vagy más valamely ártatlan füles s szarvas állat osztályozná az emlős állatokat: ak-

kor az ember aligha a ragadozók rendébe nem kerülne, még pedig azon megjegyzéssel, miszerint az ember a legeslegremitőbb ragadozó, a mit mi a hienáról szoktunk mondani; mivel az szükségben még a sirokat is kirabolja rothadt tartalmukért. Mintha az ember nem vert volna már föl sirokat! s nem azért hogy a bennök levő hullákkal az éh-haláltól mentse meg magát, hanem igenis azért, hogy érzéktelen ellenén is bosszút álljon, megvagdalván, szurkálván és csonkítván tetemeit.

A hiena megeszi a holt testet. Oh az ember sokkal nemesebb ragadozó! ő neki friss meleg vér, friss hús kell; és nem elégszik meg azzal, hogy minden szárnyas és szárnyatlan, négy lábú és uszonyos állatok fölött pallosjoggal bír: ez állítólagos jogát önnön fájára, ön nemére, saját véreire is kiterjeszti! És ne higye senki, hogy ezt csak a vademberekről mondhatni; hisz azok csak azt igazolják, hogy az ember legvérengzőbb ragadozó állat, de a megszelídült, művelt embert nézzük. Hányszor indított irtóháborút saját faja ellen — az ész, az isteni ész lobogója alatt! erényes munkát vélvén cselekedni az által, ha a közös édes föld egy darabjért embertársait eltörli a föld színéről. És hányszor ráfogja Istenére, hogy ő megengedi, sőt parancsolja a vér-öntést; hogy ő maga elküldötte Egyiptomba öldöklő angyalát, ki az ártatlan csecsemőket meggyilkolja az apák vétkéért! Isten! a szeretet forrása! a kegyelem tengeré! ki nem akarja a gonosz halálát, hanem megjavulását. És hányszor akarta az ember vétkei förtelmét embertársá vérével lemosni.

Szerencsénk, hogy az állatok nyelvét nem értjük; és hogy ők az írást nem gyakorolják, sem karrikatúrákat adnak; juj! nem maradhatnánk meg a föld hátán, a vakonddal kellene lakhelyet cserélnünk szegényünkben!

Különbö a gyilkosságnak számtalan módosítványát találjuk az életben, melyek egyikében oly kifogyhatlan az emberi találékonyság, mint másikában. Ilyenek: a hadi öldöklés, orgyilkosság, rablógyilkosság, mérgezés, magzat-ölés, párviadal stb. stb. Mind ezekről egyenkint bővebben fogok szólni, ha a nyájas olvasó vissza nem borzad e nem épen kellemes alakokat mutató tükörről. Mindenestire iparkodni fogok, hogy az iszonyu képet amennyire lehet fátyolon keresztül láttassam.

(Folyt. köv.)

TOMOR FERENCZ.

Zemplénből.

Sáros Patak február 25. 1864.

Tekintetes szerkesztő ur! A milyen nélkülözhetetlen föltétele a családi életben az édes anyai nevelésnek, a szellemfejlődés előmozdítása mellett, a testi egészségre szoros felügyelet gyermeke iránt: ép olyan nélkülözhetetlen szükség főiskolánkban egy oly intézet fönnállása, mely a netalán bekövetkezett betegségi helyzetben, az egy időre elvesztett anyai ápoló kezelet helyettesíti, és a mely intézetnek fogalma, a kóroda fogalmában öszpontosul. Ennek hasznát beláthatja minden józan ész; beláthatja a tapasztalat mely azon meggyőződésről tesz tanúbizonyságot, hogy az ezelőtti években, midőn még főiskolánk kóroda nem léte miatt mint szerves egész tökéletlen volt, tiszerte több volt évenként a diákhaltak száma, mint jelenleg, midőn korházunk gondos karokkal fogadja az ápolása alá siető beteg ifjakat. Demielőtt az ige testé lett volna, igénybe vétettek e tekintetben az egyes jóltevők adakozásai. — A növekedő szép eredménytől feljogosultan, a kóroda tökéletesedése célja elérése tekintetéből, derék ifju orvosunk tek. Rais Gedeon, iskolánk főpapja nagyt. Kólos Dániel és tiszteletes Bódogh Kálmán szenior urak közreműködése mellett, a lezajlott farsang utóján, sorsjegyekkel összekötött társasvizsgalom rendeztetett. A nyeresemény tárgyak száma volt 398; a sorsjegyeké 4500; a tiszta jövedelem 1300 fr. o. é. Szabad legyen kifejezünk a nevezetteknek fáradságokért, az úgynevében a köszönetet és hálát.

A főiskolai ifjuság önmunkásságát bizonyító társulatot, az önképző társulatot sem kerülheti el figyelmem. Önállóságra jutott már e társulat, s életének szép nyilatkozványát adá azon „Emlék könyvben” melyet a mult iskolai év végével adott ki. Hogy valamely társulat fönn-

állhasson, a szellemi egyetértés mellett, anyagi alap is kell. Az anyagi alap, a pénz, melynek évi kamatja pályadíjakra felosztva, az illető nyertes pályamunka szerzőjének nyújtja a jutalmat. Ezen pénzatap növelése végett adatott a félévi vizsgák kezdetén azon hangverseny, mely szinte szép eredményt mutat föl, s melyben a szereplő egyének a közönség igényeinek eleget ténének.

Vizsgák végeztével a főiskolai rajz és szépírói teremben látjuk az ifjuságot, hol tek. Bihar Imre derék tanárunk philozofiai tanácsok székfoglaló beszédét; és nagy méltóságu báró Vay Miklós ő excellentija, iskolánk nagyérdemű főgondnokának, és főtisztelendő Zsarnai Lajos urnak beiktató beszédeiket volt szerencsénk hallani, ifju lelkünknek igen sokat nyújtó élvezetére.

Éljenek sokáig a derék férfiak, és éljenek azok, kik segédkezeik által fenntartják a főiskolát, és a kiknek életével e derék tanintézetnek élete összeforrt. — Hadd legyen ide mellékelve számokra a köszönet és hála, és azon üdvözet, mely a „Felvidék” olvasóit, e lapra vonatkozó pártolásért is, szerény szeretetével bátor körülkarolni. — Isten önnel!!!

Kovács János.

Zsalobinán, február 24-én.

Tisztelt szerkesztő ur! Folyó évi január 30. Felvidék hetilapjának 5-ik számában „Felvidéki vadászok tanyája” cím alatt azon udvariatsággal vádoltatom, mintha én a részvényes társaságnak január 21-én tartott mulatságos vadászatuk eredményét meghiusítottam volna, mint-hogy pedig a nagyszámu olvasó közönség egy része személységemet nem ösmervén, ezen állításnak hallgatásom esetére hitelt adhatna, — minden félreértések kikerülése tekintetéből, válaszlásra érzem magamat felhíva, előlegesen kinyilatkoztatván: hogy a czikk t. írója — nem tudom mi alapon indulhatott el, de tévedésben volt, mert én a felhívott napot, vagyis, január 21-két történetesen kerületem alvidékén Tavarnán s e szerin, a vadászat színhelyétől mintegy 4 mértföldre voltam, a kijelölt helyen nem is lehettem, továbbá:

A czikk elején megnevezett köztisztelőben álló magas vendégek vadászati mulatságukat illetőleg ismerőseim feltételezhetik; miszerint nemhogy e mulatságnak akadályokat gördítem volna eléje, de azok elhárításához bizton segédkezeltem nyújtottam volna.

Különbö a zsalobini kerület terjedelmes erdősegekkel bővelkedvén, vadakban gazdag völgyei még a legszenvédélyesebb vadász igényeinek is megfelelnének, s nem annyira az e nyimeknek, ki teljes életében vadászatban nem gyönyörködtem.

Ki egyébiránt jelen nyilatkozatomat becses lapjába felvételni kérvén tisztelettel maradtam Tisztelt szerkesztő urnak

lekötelezett szolgálója

Bentsik Sándor

zsalobini kerület szolgabiraja.

TÁRCSA.

Heine dalaiból.

I.

Oly félénk volt...

Oly félénk volt mint egy kis őz...
Ment sziklaról sziklára,
Fürtét a lanyha esti szél
Csökölte és zilálta.

Hol a szirt a tengerbe néz
Ott találkoztam vele,
Ott lágyítám meg kö szivét
Szelid hangon beszélve.

Ott ültünk a menyhez közel...
Boldogság jött le közénk,
Mig lenn a barna tengerbe
A nap süllyedt lassanként.

Ujdonságok.

— Az unghvári országos vásár folyó hó 7-én fog megtartatni.

* A marhahus fontja 11 krról 12 re emeltetett.

— Unghvár városában folyó hó 1-jén esti 7 órakor a kam. erdőbíró lakásán tűz támadván, három ház menthetlenül leégett.

* Városunkban egy érdekes fotograf kép van forgalomban, mely az Üstökös politikai csizmadiját ábrázolja hitese társával. A férjnek, neje valami börtönkafélért tart, melynek nyitján némi javítási valója van mester uramnak. Megtekinthetési díja ezen sikerült fotograf képnek 10 osztrák krajczárú van megállapítva, s az ebből eredő jövedelem az inségesek javára ajánlatott. A kik eddig látták, nem sajnálják érte a 10 krt.

— Szabolcsmegeye Litke helységben lakos, s unghmegeyi birtokos Irinyi Bertalan a múlt évben tűz által sújtott Csap és Záhony helységek lakosainak saját szürthi erdejéből építéshez szükségelt szarufákat, léceket és patiesokat 160 osztrák értékű forint erejéig nagylelkűen adományozott; ezen nemes emberbaráti cselekedetéről, oly okiratokból szereztünk magunknak tudomást, melyeket akét helység lakosai haláljuk kifejezése jeléül nyújtottak át a jólelkű adakozó helybeli ügyvédjének. — A segélyezésben részesült leégettakkal mi is szívből kívánjuk, hogy derék lelkes hazánkfiát a magyarok Istene sokáig éltesse!

* London S. helybeli fotograf arcképei mind-egyre jobban sikerülnek; a napokban alkalmunk volt néhány általa kiállított oly arcképet látni, mely a nevezetesebb fotografok műveivel is versenyezhet. Ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

— A Kassán működő Philippovics- és Szabófele színtársulat folyó hó 1-én a kassai nemzeti színház alapjának növelésére rendkívüli előadást rendezett.

* Biztosító-társulati fusió. Mint biztos forrásból értesülünk — írja a „Magyar Sajtó“ — a már engedélyezett pozsonyi „Hungaria“ s a Weisz Bar által tervezett biztosító-társulat közt fusió lesz. A „Hungaria“ részvényeire nem kerültek aláírók, a tervezett társulat pedig — miután az alapítók közül többen visszaléptek, az alakulás rendkívüli nehézségeire akad. Így egyesülve gondolják a versenyt megkezdenni.

— Az alföldi inségesek javára gróf Andrassy Gyula, gr. Festetics Leo és b. Orczy Andor folyó hó 6-án a nemzeti muzeumban nagyszerű hangversenyt rendeznek, melyben kizárólag műkedvelők fognak közreműködni.

* Ugyan e czélra fogják kiadni a Bazár-albumot azon lelkes nők arcképesarnokából, kik a bazárban közreműködtek.

* A régi levél- és hírlapbélyegek újabb felszöveget következtében még folyó évi május végeig lesznek érvényesek.

Nyilatkozat. Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság alólirt igazgatósága a pesti „Pharmaceutisches und technisch chemisches Institut“ tulajdonosainak Wagner uraknak f. évi január hó 15-én szétküldött s némely lapokba is fölvetett körlevélre vonatkozólag közli, hogy abban a társaság ellen foglalt rágalmak miatt, a körlevél kiadói, mint rágalmazók és becsületlenítők ellen a törvényes lépések megtétek.

Kelt Pesten, febr. 27. 1864.

Az Első magyar általános biztosító társaság igazgatósága.

Vegyes.

— A dán győzelmi jelekből, melyek Bécsben közszemlére voltak kiállítva, valami lelkes német hazafi egy tölténytáskát és egy pisztolyt — ellopt.

(M.S.)

(*) A színügy Skothonban. Egy utazó az edinburghi színháznak ily rajzát adja: — Silány régi épület, folyosókkal, melyekben tűzvész esetén a hallgatóság menthetlenül elégne, csak a köznép látogatja; mivel a műveltek puritán-érzelme a színház látogatást a vallás megsértésének veszi. A földszin többnyire munkásokkal telik meg, kik felvonások között kedélyesen poharaznak. A díszletek és jelmezek a lehető legrosszabbak s bár a színpad kicsiny alacsony, a coulissák még is keskenyek és rövidék. Az előadás elég sikerült, a zene jó. Tragédiákat adtak s bár 8 órakor kezdték 10 órára már vége volt. Ha a

felvonási közök 5 percenél tovább nyulnak, fütty és dörömböléssel jelenti türelmetlenségét a mezitlábos publicum. Egy skót nő így nyilatkozott előttem: „Nem járunk színházba, mert a színészek roszhírű emberek!“ S hogy Skótiában csakugyan közmegevetés sújtja a szegény párkat, mutatja az is, hogy két gyermeket csak azért vettek ki a szülőik a nőveléből, mert egy színész fia került oda! „No ha nálunk csak Póesharaszton vagy Sárbogárdon állnának így a dolgok, valami Beust vagy Bismark hazájából idevetődött turista már rég kitrombitálta volna az egész világnak.

(*) Egy persa táncosnő — Bécsből. Altonában közderültéget ébreszt a következő esemény. Nem régebbe t. i. valamennyi hamburgi lapban egy hirdetés jelent meg, miszerint egy keletre készülő utóhölgy fiatal s oly utitársat keres, ki németül, francziául, angolul, s kissé görögül és arabul is ért. Mindenki azt hívé, hogy valami dugszdag, de unatkozó delnőről van szó s előre is irigylék a szerencsést, ki az újmódi Penelope kegyét elfogja nyerni, midőn egyszerre csak küldt, hogy a hirdetés gazdája egy persa táncosnő, ki vendégszereplés végett utazik. Mindamellett így is százan törték magukat, — hogy a keletről érkező fecskét, a százszor megénekelt bayaderek egyikét láthassák; de fájdalom! a legerősb családias még csak itt várt rájuk. A bájos vendégben t. i. egy bécsi színház másolórundú balleránájára ismert valaki, s csak kevesen voltak, kiket a kissasszony szépsége s Pepitai merészsége — persze e spanyol senhora gráciája és eleganciája nélkül — kielégítettek. (F.L.)

— Drágaság. Richmondban (Amerika) egy font czukornak 7—8 dollár (14—16 forint), egy mázsa lisztnek 125 dollár (250 forint) az ára.

— Mi Páris? A legközelebbi felirati vita alkalmával egyik párisi követ Párist Franciaország agyának nevezte. „Kiegett agya“ kiáltott közbe egy vidéki követ. Egy pár lap ez alkalommal érdekesnek találta emlékezetbe hozni azon nyilatkozatokat, melyekkel Párist a franczia királyok jellemezték. Pülöp Ágoston így szólott: „A párisi: k nem nagyobb, mint egy lovagkard, de az ellenség előtt óriásokká nőnek.“ XI. Lajos: „Páris a bohóság, ledérség és fonség veg. ülete.“ V. Károly: „Angyal és ördög egyszerre.“ VII. dik Károly: „A burgundiak az ellenség kezébe szolgáltatták Párist, a párisiak kiütették a győzöket.“ XI. dik Lajos: „Páris udvari bolondom sipkájának csörgője.“ I. Ferencz: „Páris földje értelmet és hősiséget lehel.“ VIII. Károly: „Lutetia non urbs, sed orbis. (Páris nem város, hanem egy világ).“ IV. Henrik: „Páris város ezimerébe egy kockát, kardot és szoknyát kellene rajzoltatni; a kocka azt jelentené, hogy a párisi kártyás, a kard, hogy hős, a szoknya meg azt, hogy nagyon kedveli az aszonyt. Megvallom, a párisi és királya épen ugy hasonlítanak egymáshoz, mint két vízesepp.“ XIV. Lajos: „A vihar félelmesebb a kicsiny Szajna partján, mint a nagy oceanon. A párisiakat vaskézzelel kell féken tartani.“ „Igen de selyemkesztyűs vaskézzelel“ — felelt reá Colbert.

— Levágott fül. Pozsonyban a napokban egy tót paraszt a vasuti töltés mellett kocsijáról leestt s ekkor egy vasuti kocsi-keresztülment rajta és fület egy el vágta, minha borotva érte volna. A pór fölkelve, fölvette fület és papirosba takarva, mellény zsebébe rejté, s az irtalmas rendűek kórházába ment, hogy illesszék ismét fejéhez. Ebbeli kívánságát ugyan nem teljesíthették, de ápolás alá vették.

Szerkesztői posta.

— „A haldokló trombitás“ Nines benne zengzetesség; a fordítás több mügondot kíván.

— „Viszonttalálkozás.“ Nem rosz költemény, de szerzője jobbakat is írhat.

— „Mohácsi temető“ Gyöngye mü, nem közölhető.

— „Bálványozó kárhozata.“ Kezdeménynek jó, szerzőjétől azonban jobbat várunk.

— S. Patak. H. K. Á-nak. A küldemény megjött, de még nem olvastuk, egy kis türelmet kérünk.

— B. J. nak. Mi ugy emlékszünk, hogy kérdéses levélét felhasználtuk; egyébként ha mellőztük volna is, azon meg ne ütközzék mert az gyakran megtörténik hogy egyik másik tudósítás kimarad. Irjon ha ideje engedi érdekes ujdonságokat, s miudig szívesen fogadjuk. A többire nézve nem lehetünk

önel egy véleményen. — Lapunkat Kassára küldeni fogjuk.

— A többi kéziratokról jövő alkalommal

Vásári tudósítások.

Unghvár. Folyó hó 3-kán tartott hetivásáron a piaci árak alig változtak. Búza köblönként 6 ft. 70—7 ft. 20 kr. Gabona 5 ft. 40—60 kr. Tengeri 5 ft. 60—6 ft. Zab 2 ft. 80—3 ft. Időjárásunk nedves sáros.

Munkács Február 23. tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása: Búza a. ausztr. mérőnként 3 ft. 60—80 kr. Rozs 2 ft. 50—60 kr. Zab 1 ft. 70—90 kr. Tengeri 2 ft. 50—60 kr. — Széna mázsánként 2 ft.

Gálshóc Folyó hó 3-áról a piaci árak hivatalos kimutatása: Búza köblönként 7 ft. 60 kr. Gabona 5 ft. 40 kr. Árpa 5 ft. — kr. Zab 3 ft. 30 kr. Tengeri 5 ft. 80 k. Burgonya 1 ft. 60 Széna mázsánként 2 ft. 40 kr. Országos vásárunk e hó 9. és 10. leend.

Nyiregyháza. Február 27. a piaci árak hivatalos kimutatása: Búza köblönként 8 ft. 20 kr. Rozs 6 ft. 60. kr. Árpa 6 ft. Zab 3 ft. 80 kr. Tengeri 6 ft. 60 kr. Szesz itezénként 21 és fél kr.

Tokaj. Febr. 26. tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása: Búza 9 ft. 40 kr. Rozs 6 ft. 30 kr. Árpa 6 ft. 20 kr. Tengeri 6 ft. 40. Zab 3 ft. 90 kr. Szesz 23 kr.

Kassa. Folyó hó 2. tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása, pozsonyi mérő. Búza 4 ft. —4 ft. 10 kr. Rozs 3 ft. 20 kr. Árpa 2 ft. 80 kr. Zab 1 ft. 80 kr. —2 ft. Tengeri 3 ft. 20 kr.

HIRDETÉSEK.

Hágó mén.

Nagy Mihályban gróf Sztáray Antal istállójában 15 ft. o. é. fedez Hailan 10 éves eredeti arab telivér r. p. mén. Bővebb tudósítást az uradalmi irodában. N. Mihály zemplénmege.

Unghmegeyében, a szerednyei országut mellett fekvő N. Szlatina házában mintegy 315 holdnyi tagosított birtok, a hozzá tartozó Derenői fűrdővel és regale illetményvel, örök áron eladandó. Közelebbi tudósítást ad Bodnár Ignác ügyvéd Unghvárt. —

3121. sz.

Hirdetés.

A folyó 1864-ik év mártius 7-kén Unghváron tartandó vásár miatt, Unghmegeyében kebelezett Ruszkócz helység hasznos birtoka Mandel József lezárt ingó vagyona ugyan azon napján, azaz 1864. márczius 8-án, azaz a három napjára tétetik át. — mely ártétel azon megjegyzéssel adatik mindenki tudára, miszerint az elárvereltetendő tárgyak a kikiáltási áron alól is elfognak a leg többet ígérőknek adatni.

Cs. Ki. kerületi Pénzügy Igazgatóság

Unghvárt 1864 ik év mártius 1 én

A Radvánzi utozán B. V. 761 számú házában négy — egymásból nyíló szoba, — azon felül egy takaréki könyvháza ellátott tágas eseléd szoba, — külön kamara, pince, pad és fatartó f. év május 1-ső napjától bérbe adandó.

Gyümölcsfák kaphatók Pécly Ádám gyümölcsfa iskolájában Tussán, u. p. Gálshóc, alma, körte, szilva, cseresznye s egyéb gyümölcsnemekben, a legjeles honi és külföldi válfajokban nagyválasztékban. — Ertekezhetni bérmentett levél által a tulajdonossal.